PSALMUL 132

1. [1]DOAMNE,-adu-Ți aminte,
Doamne,
de David și-amarul lui,
[2]amintește-Ți juruința
ce-a jurat-o DOMNULUI
[3]când a zis el: „N-o să intru-n
cortu-n care locuiesc,
nu mă voi sui în patu-mi
ca să stau să m-odihnesc.

2. [4]Nu-mi voi da eu somn la gene,
ochii nu-mi vor ațipi,
[5]până ce o locuință
pentru DOMNUL voi găsi.”
[6]Iată, vorbă despre-aceasta
în Efrata-am auzit
și acolo în ogorul
lui Iaarim eu l-am găsit.

3. [7]Haidem toți la Locuința-I,
haidem să I ne-nchinăm,
spre-al picioarelor Lui sfinte
așternut să ne-aplecăm!
[8]Scoală-Te, o, DOAMNE, vino
la al Tău loc odihnit,
Tu și-al măreției Tale
Chivot sfânt și strălucit!

4. [9]Ai Tăi preoți să se-mbrace
ca ai neprihanei fii,
credincioșii Tăi să scoată
strigăte de bucurii.
[10]Doamne, pentru-al Tău rob
David,
nu-l lăsa pe unsul Tău!
[11]DOMNUL a jurat lui David
adevărul sfânt al Său,

5. a jurat — și nu va-ntoarce
de la ceea ce-a jurat:
„Fii din trupul tău voi pune
pe-al tău scaun de-mpărat.
[12]Dacă fiii tăi ținea-vor
legământul, calea Mea,
pe-al tău scaun de domnie
și-ai lor fii pe veci vor sta.”

6. [13]Da, cu drag ales-a DOMNUL
pe Sionul Său iubit,
l-a dorit ca locuință
sfântă Lui, când a grăit:
[14]„Loc de-odihnă pentru Mine
pe vecie este-aci,
căci Eu l-am dorit pe-acesta
și-n el Eu voi locui.

7. [15]Hrana lui cu-mbelșugare
o voi binecuvânta,
pe săracii lui cu pâine
pururea-i voi sătura.
[16]Îmbrăca-voi pe-ai lui preoți
în al mântuirii in,
credincioșii lui vor scoate
glas de bucurie plin.

8. [17]Și puterile lui David
voi ‘nălța acolo Eu,
pregăti-voi Eu acolo
candelă la unsul Meu.
[18]Cu rușine îmbrăca-i-voi
pe vrăjmași, oricâți ar fi,
dar cununa lui statornic
peste el va străluci.”